

**Nr 189**

**Kungl. Maj:ts proposition angående studiesocialt stöd vid studier i annat nordiskt land; given den 19 oktober 1973.**

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utbildningsärenden, ge riksdagen till kännna vad föredraganden anförte.

CARL GUSTAF

SVEN MOBERG

---

**Propositionens huvudsakliga innehåll**

Nordiska ministerrådet har fattat beslut om vissa riktlinjer för studie-stöd till nordisk studerande vid studier i annat nordiskt land. Riksdagen bereds nu tillfälle att ta del av dessa riktlinjer.

**Utdrag av protokollet över utbildningsärenden, hållet inför Hans Maj:et Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 19 oktober 1973.**

*Närvarande:* Statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GELJER, ODHNOFF, MOBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Statsrådet Moberg anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *studiesocialt stöd vid studier i annat nordiskt land* och anför.

## 1 Inledning

Mot bakgrund av ett principbeslut år 1959 angående studielån och stipendier vid studier i annat nordiskt land beslöt de nordiska undervisnings- och kulturministrarna vid möte i Oslo den 27 april 1970 att tillsätta ett samnordiskt utskott<sup>1</sup> med en tjänsteman och en representant för den nationella studentorganisationen från varje land för att utreda frågan om gemensamma regler för det studiesociala stödet vid studier i annat nordiskt land.

Det samnordiska utskottet avlämnade den 27 januari 1972 ett betänkande om studiesocialt stöd vid studier i annat nordiskt land.

Över betänkandet har i Sverige efter remiss yttranden avgetts av universitetskanslersämbetet (UKÄ), skolöverstyrelsen (SÖ), centrala studiehjälpsnämnden (CSN), 1968 års studiemedelsutredning, Sveriges förenade studentkårer (SFS) och Sveriges folkhögskolelevers förbund (SFEF).

Dessutom har skrivelse i ärendet inkommit från Teknologorganisationen Reftec.

Motsvarande remissbehandling har ägt rum i övriga nordiska länder.

Efter remissbehandlingen har frågan beretts av de nordiska samar-

<sup>1</sup> Underdirektør Erling Waaler, Norge, ordförande, stud.oecon. Johan Henrik Flatøy, Norge, ekspeditionssekretær Tage Engelund, Danmark, stud.mag. Sören Schmidt, Danmark, föreståndare Eero Kurri, Finland, pol.stud. Heikki S. von Hertzen, Finland, avdelningschef Arni Gunnarsson, Island, ekonom Thröstur Olafsson, Island, studie sekreterare Karin Jonsson, Sverige, sekreterare Ingemar Gustafsson, Sverige.

betsorgan som tillkommit inom ramen för det år 1971 ingångna nordiska kulturavtalet (prop. 1971: 54, KrU 1971: 13, rskr 1971: 188). Vid möte den 8 oktober 1973 har Nordiska ministerrådet enats om de principer för studiesocialt stöd vid studier i annat nordiskt land än hemlandet för vilka för svensk del riksdagens godkännande kommer att begäras i det följande.

## 2 Gällande bestämmelser

I det följande sammanfattas de gällande reglerna för studiesocialt stöd i de olika nordiska länderna i vad avser studier i annat land och studerande från andra länder.

### 2.1 Danmark

Som förutsättning för att studiesocialt stöd för studier i annat nordiskt land skall utgå gäller att utbildningen sker på heltid och pågår minst ett halvt år. Vidare måste utbildningen vara förlagd till offentlig utbildningsinstitution i vederbörande land och godkännas som studie-  
stödsberättigad i Danmark. Studiestödsbehov och inträdeskrav bedöms likartat som vid motsvarande utbildning i Danmark.

Stöd till studerande från andra nordiska länder ges då särskilda skäl föreligger. Vederbörande skall ha anknytning till Danmark eller sakna möjlighet genomföra de aktuella studierna i sitt eget hemland.

### 2.2 Finland

Vid utbildning i annat nordiskt land ges studiestöd enligt samma regler som i Finland för studier av »tillfällig art» och vid offentligt kontrollerad institution. För universitetsstudier som pågår minst sex månader ges statsgaranterade lån. Studiestödsbeloppet uppräknas med 30—35 % med hänsyn till olika kostnadsnivåer i de nordiska länderna.

Studerande från andra nordiska länder får studiestöd vid uppehåll i Finland av »varaktig karaktär» efter samma regler som för finska medborgare. Varaktigheten bedöms med hänsyn till vistelsetid i landet, eventuellt äktenskap, tidigare förvärvsarbete i landet eller annat som visar på fast anknytning till Finland.

### 2.3 Island

Studiestöd ges för studier i annat nordiskt land för utbildning som kan jämföras med utbildning vid de isländska högskolorna. Studiestödet utgår efter samma regler som för motsvarande på Island. Studie-

stödet storlek uppräknas i förhållande till studielandets levnadsomkostnadsnivå.

Studerande från andra nordiska länder får statligt studiestöd under förutsättning att den studerande är fast bosatt på Island och studerar vid Islands universitet.

## 2.4 Norge

En generell förutsättning för att få studiestöd vid studier i annat nordiskt land är att den studerande uppehåller sig i studielandet i studiesyfte och att den studerande har för avsikt att återvända till Norge efter avslutade studier. Vidare krävs att det minst rör sig om ettåriga heltidsstudier inom sådan utbildning där ett behov av arbetskraft finns inom Norge och behovet av utbildning inte kan täckas av Norges egna läroanstalter.

Förutsättning för att studerande från annat nordiskt land skall erhålla norskt studiestöd är att den studerande har norskt medborgarskap eller att han genom giftermål och/eller varaktigt förvärvsarbete har stark anknytning till Norge och därigenom kan förväntas bli norsk medborgare.

## 2.5 Sverige

Förutsättningen för att få studiestöd för utbildning i annat nordiskt land är att vederbörande läroanstalt står under statlig tillsyn. Studiestödet utgår enligt de regler som gäller i Sverige och ingen reducering sker vid lägre eventuell levnadsomkostnadsnivå i annat nordiskt land.

Studerande från annat nordiskt land beviljas studiestöd enligt samma regler som för svenskar under förutsättning att han är inlemmad i det svenska samhället och alltså inte kommit till Sverige i huvudsakligt syfte att bedriva studier. Detta krav anses uppfyllt bl. a. om han varit bosatt i Sverige och förvärvsarbetat under minst två år. Riktlinjer för bedömning av studiestöd till utländska studerande antogs av 1971 års riksdag (prop. 1971: 81, SfU 1971: 29, rskr 1971: 185).

# 3 Utskottets förslag

## 3.1 Generella riktlinjer

Målet för utskottets arbete har varit att inom ramen för gällande bestämmelser för det studiesociala stödet i de nordiska länderna finna sådana gemensamma regler för studiestödet vid studier i annat nordiskt land att valet av utbildning i Norden kan ske så fritt som möjligt.

Huvudsyftet har därför varit att försöka skapa garantier för att studerande inom Norden aldrig ställs utan studiesocialt stöd från vare sig hemlandet eller studielandet. Utskottet framhåller att det är möjligt att komma fram till samnordiska regler som är väl anpassade till de principbeslut som tidigare fattats angående medförandet av hemlandets studiestöd vid studier i annat nordiskt land. Det största problemet är därvid att finna de kriterier som skall ligga till grund för studielandets bedömning vid tilldelning av studiestöd till studerande från annat nordiskt land. De nordiska länderna använder sig av likartade kriterier vid denna bedömning, men de är ofta alltför vagt formulerade. Utskottet har funnit att »en studerandes sannolikhet att kvarstanna i studielandet» inte är ett tillräckligt kriterium för att kunna ligga till grund för en bedömning som är riktig. Utskottet försöker i stället dra en klar gräns mellan begreppen »gäststuderande» och »invandrare». Med »gäststuderande» avser man studerande som rest till studielandet enbart för utbildningens skull. Dessa bör enligt utskottets förslag erhålla studiestöd från hemlandet. En studerande som betraktas som »invandrare» bör däremot erhålla studielandets studiestöd.

### 3.2 Begreppen »gäststuderande» och »invandrare»

Med utgångspunkt i nyss nämnda definition av de två begreppen diskuterar sedan utskottet vilka kriterier som bör ligga till grund för gränsdragningen mellan begreppen. Allmänt gäller att man vill komma bort från all skönsmässig bedömning och i stället finna kriterier som är lätta att registrera och kontrollera. Ett tänkbart kriterium för att bedömas som invandrare är enligt utskottet medborgarskapet. Trots att detta är lätt att registrera framhåller utskottet att medborgarskapskriteriet i vissa fall kan få orimliga konsekvenser.

Ett annat tänkbart kriterium är att den studerande är gift med en medborgare från studielandet. Utskottet har emellertid funnit att giftermål inte är något bevis för att man kommer att stanna i studielandet. Utifrån behovet av en entydig och objektiv bestämmelse har utskottet funnit att vid den studiesociala myndighetens bedömning om den studerande skall erhålla studiestöd från studielandet kan myndigheten endast ta hänsyn till den studerandes tidigare vistelses längd. Utskottet föreslår mot bakgrund av detta följande tre alternativa kriterier för att betraktas som invandrare och därmed erhålla studielandets studiestöd:

att man blir medborgare i studielandet eller

att man uppehåller sig i studielandet minst två år i följd i annan avsikt än utbildning eller

att man som omyndig flyttar med sina föräldrar till studielandet.

Utskottet framhåller att det vid den praktiska tillämpningen av de samnordiska studiesociala reglerna kan uppkomma ärenden som faller utanför de av utredningen uppdragna riktlinjerna. Utskottet betonar i samband med detta vikten av att samråd upprättas mellan de olika berörda studiesociala myndigheterna så att då tveksamhet om tillämpningen föreligger en likartad bedömning kan ske i de olika länderna.

### 3.3 Utbildningens art och varaktighet

I direktiven för utredningen ingår att bedöma om det skall vara någon begränsning beträffande arten och varaktigheten av den utbildning i annat nordiskt land som skall berättiga till hemlandets studiestöd. Med utgångspunkt i att valet av studieland skall kunna ske så fritt som möjligt framhåller utskottet att som huvudregel för hemlandets tilldelning av studiestöd bör gälla att detta ges till sådan utbildning som omfattas av studielandets studiestödsregler. I vissa fall anser dock utskottet att man måste göra undantag från denna huvudregel med hänsyn till att reglerna för det studiesociala stödet är olika i de nordiska länderna. Angående tidsbegränsning för tilldelning av studiestöd anser utskottet att studiestöd till gäststuderande bör ges under tid som studielandet fastställt som normal studietid för utbildningen.

### 3.4 Island

Eftersom Island intar en särställning bland de nordiska länderna i studiesociala sammanhang tar utskottet upp Island speciellt i utredningen. Utskottet har funnit att Island i fråga om högre utbildning i stor utsträckning är beroende av utlandet. Utskottet anser dock att det inom ramen för de nordiska studiestödsbestämmelserna inte är aktuellt att föra in några särbestämmelser för isländska studerande. Däremot föreslår utskottet att en utvidgning snarast bör ske av stipendieverksamheten för isländska studerande.

### 3.5 Kostnadsanpassning av stödbeloppet

Utifrån uppdraget att speciellt ta upp frågan om i vilken utsträckning man bör ta hänsyn till de enskilda ländernas kostnadsnivåer vid tilldelning av studiestöd för studier i annat nordiskt land har utskottet funnit att det i dagens läge inte finns något användbart och administrativt lätthanterligt underlag för att kunna bygga upp ett samnordiskt omräkningssystem. Utskottet har utgått från förutsättningen att ingen studerande vid utbildning i annat nordiskt land skall behöva sänka sin levnadsstandard i förhållande till motsvarande utbildning i hemlandet. Med hänsyn till denna förutsättning anser utskottet att de nationella studie-

stödsadministrationerna bör försöka att göra en rimlig uppskattning av skillnaderna i levnadsomkostnaderna länderna emellan.

### 3.6 Administration

Utskottet anser att administrationen av det studiesociala stödet bör vara så enkel som möjligt. Utskottet föreslår inte några speciella rutiner för administrationen, men man räknar med att hemlandets studiesociala myndigheter bör handlägga gäststuderandes ärenden och att studielandets studiesociala myndigheter handlägger invandrarärenden. Dessutom föreslår utskottet att ett samarbetsutskott med representanter från de fem ländernas studiesociala myndigheter bildas för att täcka behovet av samråd som kan uppkomma länderna emellan.

## 4 Remissyttranden

Utskottets allmänna utgångspunkt att söka skapa ett regelsystem för tilldelning av studiesocialt stöd vid utbildning i annat nordiskt land än hemlandet som bidrar till friast möjliga val av utbildning inom Norden har godtagits av en enig remissopinion. CSN understryker liksom utskottet att man bör försöka skapa garantier för att studerande inom Norden aldrig ställs utan studiesocialt stöd från antingen hemlandet eller studielandet. UKÄ anser att man kan skapa sådana garantier genom att inrätta ett reglerat samrådsförfarande. SFS framhåller att det är beklagligt att utredningsdirektiven endast gett utskottet möjligheter att föreslå förändringar inom ramen för de nu gällande nationella studiestödsförordningarna. Mot bakgrund av detta anser SFS att det är tveksamt om det framlagda materialet är tillräckligt för att ett samnordiskt avtal angående det studiesociala stödet skall kunna komma till stånd. UKÄ och SFS framhåller att det är angeläget att även deltidsstuderande omfattas av ett samnordiskt regelsystem. UKÄ har dock liksom utskottet funnit att man bör avvakta införandet av regler om deltidsstudiestöd i samtliga nordiska länder innan ett samnordiskt regelsystem på detta område inrättas.

Utskottet föreslår en strikt uppdelning av kategorierna »gäststuderande» och »invandrare» som en utgångspunkt för bedömningen av vilket lands studiestöd den studerande bör erhålla. Remissinstanserna ansluter sig till denna uppdelning och påpekar att denna indelning i kategorierna »gäststuderande» och »invandrare» redan tillämpas i Sverige. Remissinstanserna har vidare funnit att de av utredningen föreslagna kriterierna som skall skilja de bägge grupperna åt i stort sett står i överensstämmelse med de kriterier som sedan år 1972 gäller i Sverige. Utskottet föreslår att ett av kriterierna för att uppnå invandrarstatus bör vara att den studerande uppehåller sig i stu-

dielandet minst två år sammanhängande i annan avsikt än utbildning. Detta kriterium har bemötts negativt av remissinstanserna. CSN framhåller mot bakgrund av den bedömning som den studiesociala myndigheten skall göra att två års förvärvsarbete i studielandet är ett lämpligare krav än enbart en motsvarande vistelse som utskottet föreslår. CSN anför vidare att utskottets förslag kan medföra stora problem för den studiesociala myndigheten vid bedömningen av syftet med en persons vistelse i annat nordiskt land. De fria resebestämmelser som råder inom Norden kan medföra svårigheter att avgöra om en person verkligen har vistats två år i annat nordiskt land framhåller CSN. Även UKÄ och studiemedelsutredningen har framhållit att förvärvsarbete bör ingå i lagtexten för att klarare uttrycka kravet för att uppfylla kriteriet. Utskottets övriga förslag till kriterier har remissinstanserna inte haft något att invända emot.

Innan de samnordiska reglerna för det studiesociala stödet börjar tillämpas anser CSN att det är viktigt att överläggningar sker mellan de berörda studiesociala myndigheterna, varvid man bör försöka komma överens om de rutiner som bör gälla vid tillämpningen av dessa regler.

Flerparten av remissinstanserna ställer sig positiva till den av utskottet framlagda huvudregeln att hemlandets studiestöd bör ges till utbildning som omfattas av studielandets studiestödsregler. Flera remissinstanser framhåller dock att det kan uppstå problem vid studielandets bedömning om den studerande är behörig till utbildningen.

CSN ansluter sig till utskottets förslag att hemlandet i tveksamma fall kan besluta vilka studier i annat nordiskt land som skall ge rätt till hemlandets studiestöd om detta sker efter att man hört studielandets synpunkter i ärendet.

SFEF framhåller att hemlandets studiestödsregler bör gälla vid studier i annat nordiskt land även om dessa studier inte är berättigade till studiestöd enligt studielandets regler.

Med anledning bl. a. av de olika behörighetsvillkoren för tillträde till likartad utbildning i de olika nordiska länderna anser CSN, studiemedelsutredningen och SFS att de samnordiska reglerna för det studiesociala stödet bör utformas så att en styrning beträffande valet av studieland inte uppkommer. CSN och studiemedelsutredningen anser härvid att det studiesociala stödet för studier i annat nordiskt land endast skall utgå när den studerande uppfyller de behörighetskrav som finns uppställda för tillträde till motsvarande utbildning i hemlandet medan SFS förordar att såväl alla studielandets stödberättigade utbildningar som sådana utbildningar som utöver dessa är stödberättigade i hemlandet men icke i studielandet, skall vara stödberättigade i Norden.

I samband med behörighetskraven pekar CSN och studie-

*medelsutredningen* på de språkproblem som kan uppstå vid studier i annat nordiskt land. Man framhåller att speciellt för finska studerande bör ett krav finnas att de skall behärska studielandets språk innan studierna påbörjas i annat nordiskt land.

De flesta remissinstanserna är positiva till utskottets förslag att studiestöd till gäststuderande bör ges för den tid som studielandet fastställt som normal studietid för resp. utbildning. *Studiemedelsutredningen* betonar att de studiesociala myndigheterna bör kräva samma studietakt av den som är gäststuderande som av studielandets studerande, men man anser också att det är hemlandets uppgift att bedöma om uppnådda studieresultat är tillräckliga för att få fortsatt studiestöd. *CSN* framhåller att det inte finns några motiv till att behålla den fyra månaders-regel som nu gäller i Sverige för att erhålla studiestöd vid studier i annat nordiskt land. *CSN* föreslår att en regel införs som gör det möjligt att bevilja studiestöd för studier kortare än fyra månader och förlagda till terminstid. *SÖ* föreslår att studiestöd till svensk studerande som bedriver folkhögskolestudier i annat nordiskt land skall utgå enligt den åtta veckors-regel som nu gäller för folkhögskolestudier i Sverige.

Ett fåtal remissinstanser har yttrat sig över utskottets förslag om att inte införa några särbestämmelser för isländska studerande vid tilldelningen av studiestöd för studier i annat nordiskt land utan att man i stället bygger ut och förstärker den stipendieverksamhet som redan bedrivs av de övriga nordiska länderna. *UKÄ* och *SFS* har uttalat sig positivt om utskottets förslag.

Förslaget att studiestödets storlek vid studier i annat nordiskt land bör avpassas så att den studerande inte får en lägre levnadsstandard än den han skulle ha haft vid motsvarande utbildning i hemlandet har mött remissinstansernas gillande. *CSN* framhåller att frågan om kostnadsanpassning främst är ett betydande problem för gäststuderande i Sverige. *UKÄ* ansluter sig också till utskottets förslag och påpekar att redan nu sker en rimlig skönmässig uppräknings och att detta inte lär innebära några större nackdelar för studiestödsverksamheten.

Remissinstanserna har inget att invända emot det administrativa förslaget som utskottet föreslår för studiestödsverksamheten inom Norden. *CSN* framhåller dock att det skulle vara önskvärt om verksamheten med det studiesociala stödet för studier i annat nordiskt land kunde centraliseras till en speciell delegation på sätt som nu sker i Sverige för utländska studerande. *CSN* anser att en centraliserad handläggning i varje nordiskt land skulle underlätta en samordning av verksamheten. Även *UKÄ* framhåller behovet av samråd mellan de nordiska länderna och anser att det bör finnas fasta rutiner för ett samrådsförfarande länderna emellan.

## 5 Föredraganden

Vid det nordiska undervisningsministermötet år 1959 antogs en resolution som innebar att nordiska studerande skulle kunna föra med sig studiestödet från det egna landet vid studier i annat nordiskt land. Denna rekommendation har emellertid tillämpats olika i de nordiska länderna. Med anledning härav tillsattes år 1970 ett samnordiskt utskott för att utreda frågan om gemensamma regler för det studiesociala stödet vid studier i annat nordiskt land.

Det samnordiska utskottets förslag om gemensamma regler för det studiesociala stödet vid studier i annat land avlämnades i januari 1972 och har därefter remissbehandlats i de olika nordiska länderna. Därefter har frågan beretts av ämbetsmannakommittén för nordiskt kulturellt samarbete och slutligen behandlats i oktober 1973 av Nordiska ministerrådet.

Utskottets arbete har syftat till att — inom ramen för 1959 års rekommendation — finna sådana gemensamma regler för studiestödet vid studier i annat nordiskt land att valet av utbildning i Norden kan ske så fritt som möjligt. Målsättningen har varit att försöka skapa garantier för att studerande i de nordiska länderna antingen får studiesocialt stöd från hemlandet eller från studielandet.

Utskottet har i sitt förslag försökt dra en klar gräns mellan gäststuderande och invandrare. Med gäststuderande avses de studerande som rest till annat nordiskt land enbart för att där bedriva studier. Dessa studerande bör erhålla studiestöd från hemlandet. De studerande som betraktas som invandrare bör erhålla studielandets studiestöd.

Utskottet räknar med tre kategorier av invandrarstuderande. En kategori avser studerande som blir medborgare i studielandet. Till den andra kategorin räknas de som uppehåller sig i studielandet minst två år i en följd i annan avsikt än att genomgå utbildning. Med den tredje kategorin avser utskottet omyndiga som flyttar med sina föräldrar till studielandet. Utskottet betonar att praktiska problem i tillämpningen kan uppstå varför samråd bör ske mellan de olika berörda studiesociala myndigheterna. Utskottet föreslår därför att ett samarbetsutskott med representanter från de fem ländernas studiesociala myndigheter bildas.

Utskottet föreslår att huvudregeln för hemlandets tilldelning av studiestöd bör vara att studiestöd ges till sådan utbildning som omfattas av studielandets studiestödsregler. Vissa undantag bör dock kunna göras.

Studiestöd till gäststuderande bör enligt utskottet ges under den tid studielandet fastställt som normal studietid för utbildningen.

Remissinstanserna har i huvudsak anslutit sig till utskottets förslag.

Det är enligt min mening värdefullt att man nu skapar enhetliga regler för de nordiska länderna och därigenom underlättar studier i annat nordiskt land.

Vid sitt möte den 8 oktober 1973 enades Nordiska ministerrådet om riktlinjer för studiesocialt stöd vid studier i annat nordiskt land än hemlandet. Ministerrådet har därvid avvikit från utskottets förslag på ett par punkter, för vilka jag redogör i det följande.

Utskottet har som jag nysst nämnt föreslagit att som invandrare skall räknas den som vistats två år i studielandet. I likhet med centrala studiehjälpsnämnden (CSN) anser jag att man bör kräva att den studerande haft två års sammanhängande vistelse och förvärvsarbete i studielandet för att kunna uppnå invandrarstatus. Kravet på två års förvärvsarbete, som ansluter helt till de regler som i dag gäller i Sverige och som tillämpas av delegationen för utländska studerande vid CSN (jfr prop. 1971: 81, Sfu 1971: 29, rskr 1971: 185), har godtagits av ministerrådet.

Enligt utskottets förslag bör studiestöd utgå till gäststuderande som följer utbildning som är studiestödsberättigad i studielandet. Jag vill i denna fråga betona att det principiellt alltid bör vara hemlandet som i sista hand avgör vilka slags studier som berättigar till studiesocialt stöd, även om hänsyn bör tas till om den aktuella utbildningen är studiestödsberättigad i studielandet. Även denna synpunkt har godtagits av ministerrådet.

Jag finner de av Nordiska ministerrådet beslutade riktlinjerna väl avvägda.

Vad ministerrådet har beslutat om rätt till studiestöd för studerande, som är medborgare i nordiskt land, vid studier i annat nordiskt land stämmer helt överens med vad som f. n. gäller med stöd av 3 kap. 2 och 15 §§ samt 4 kap. 3 och 28 §§ studiestödslagen (1973: 349). Några tillägg eller förändringar av gällande bestämmelser i studiestödslagen krävs alltså inte. Självfallet bör de svenska studiesociala myndigheterna samråda med liknande myndigheter i andra nordiska länder i frågor om studiestöd för studier i annat nordiskt land.

Under åbcropande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t bereder riksdagen tillfälle

att ta del av vad jag har anført i det föregående om studiesocialt stöd till studerande som är medborgare i nordiskt land för studier i annat nordiskt land.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:  
*Britta Gyllensten*

